

čani vojni se je pogumna mladenka omožila, a nosila je še vedno — kakor prej v vojski — moško obleko. Leta 1885. se je udeležila srbskobolgarske vojne ter se hrabro borila pri Slivnici. Letos, ko so zopet obhajali obletnico bitke pri Šipki, se je to slavnosti udeležila tudi Markova, ki nosi še vedno moško obleko. Obraz pogumne žene je še vedno prikupljiv, a poteze na njem so trde, vojaške, in koža je od starosti zgubana.

Kako se prepričamo, so li gobe užitne ali ne?

Če ne veš, je li goba užitna ali ne, jo prelomi in pusti nekoliko časa prelomljeno na zraku. Ako je goba dobra za uživanje, ji ostane barva znotraj neizpremenjena, dočim vsaka strupena goba pozeleni. V Italiji pa izpoznavajo užitnost gob še drugače. Denejo jih k ognju, da se sku-hajo, a med gobe denejo tudi zelenega petršilja. Če ostane ta med gobami še vedno zelen, je to znak, da so gobe užitne, ako pa petršilj porjavi ali počrni, tedaj je to dokaz, da so gobe neužitne, strupene. Ker se je z gobami že več ljudi zastropilo, je vsekakor jako priporočljivo, da ravnamo z njimi kar najprevidneje.

Izumitelj dopisnic.

Dopisnice je izumil dr. Emanuel Her-mann, ministrski svetovalec in profesor, ki je umrl dne 13. velikega srpana t. l. na Dunaju. Rojen je bil l. 1839. v Celovcu. Po

njegovem nasvetu so uvedli v Avstriji leta 1869. dopisnice. Ta zgled so poslele kmalu potem vse države, in samo v Evropi se razpeča sedaj vsako leto 2½ milijard dopisnic.

Koliko pojedó v Londonu na dan mesa in rib?

Da se nasiti London, glavno mesto Angleške, in okolica, se pripeljeta vsak dan iz Škotske dva vlaka mesa. Prvi vlak se pripelje ponoči in ima 45 do 50 voz mesa, drugi pa pride zjutraj ter ima 50 do 60 voz mesa. Množina použitih rib je odvisna od letnih dob. Kadar se prične ribji lov, jih pripeljejo v London vsak dan 20 do 25 železniških voz.

Gluhost učencev v ljudskih šolah.

Profesor Ortmann, ki se bavi z zdrav-ljenjem ušesnih bolezni, je preiskal 7537 učencev ter dognal, da se jih izmed teh nagiblje h gluhosti 284, ker imajo razne ušesne bolezni. Ta učenjak je nadalje do-kazal, da je med učenci več gluhosti nego med učenkami. Navadno trpe ob ušesnih boleznih otroci ubožnih staršev in pa tisti, ki se boje vode — to je, ki se vsak dan čisto in skrbno ne umijejo.

Izrek.

Kar so gredam cvetice, to so človeku čednosti.

Dekle in roža.

Z občutkom.

Napev naroden. Besede zložil Leon Poljak.

Roža na vrtu ze - lenem cvete, pride tja k roži ve - se - lo dekle,
Žalostno roža po - ve - si glavó, dekle utrga cvet z mehko ro - kó,
Pa je na oknu cve - tela pomlad, pa je o - tožno kril ro - žico jad:

rože si za - že - li, rožici go - vori: »Pojdi, ah, pojdi z menoj!«
v dom ga ponese svoj: »Tu mi vonj sladki tvoj večno o - znanjaj pomlad!
roža cve - te - la je, roža zve - ne - la je, dekli - ca to - či solzé.

Za kratek čas.

Svoje glavna štiriletna Vidka se je za prazen nič drla na vse pretege. Mati je ni mogla utešiti. Pride odrasla sestra ter ji reče šaljivo: »Aj, Vidka, kako se znaš lepo jokati. Daj, daj, še malo glasneje!«

»Nečem več, veš, zato ne, da bi me slišala,« odvrne samosvestno in utihne, kakor bi odrezal. *I. Stukelj.*

Nekoliko dobrih naukov.

- 1.) Ljubi svoje šolske tovariše, ker postanejo v življenju tvoji sodelavci!
- 2.) Ljubi znanost, ker je hrana duha!

3.) Bodi svojim učiteljem tako hvaležen kakor očetu in materi!

4.) Porabi vsak dan svojega življenja za kako dobro in koristno delo in sej seme dobrot!

5.) Ne sovraži nikogar, ne žali nikogar in tuje ti bodi maščevanje!

6.) Spoštuj dobre može in plemenite žene, spoštuj vse ljudi kot sebi enake!

7.) Ne bodi strahopetec; pomagaj slabim, spoštuj in ljubi pravičnost!

8.) Ne pozabi nikdar, da je vse, kar je na svetu dobrega, plod dela, in da krade delavnemu človeku njegove pravice, kdor uživa dobrote sveta, ne da bi sam delal!

Rešitev zložne naloge v deseti številki.

Za — ba — vam
 ve — — — sel
 o — — — sa
 na — — — rod
 Ce — — — hi
 e — — — den
 ka — — — ča.

Zvonček — mladina.

Prav so jo rešili: Srečko Ferjančič, učenec v Ljubljani; Ivanka Hrast, učenke VIII. razreda slov. dekl. šole pri Sv. Jakobu v Ljubljani; Leon Jelenc, dijak v Ljubljani; Maks Kovačič, učenec pri Sv. Trojici v Slov. goricah; Rafi Dolinšek, učenec V. raz. v Brežicah.

Razpis častne nagrade.

Naš rojak, živeč na Nemškem, ki pa noče biti imenovan, je poslal našemu uredništvu 50 mark (= 58 K 50 h) z naročilom, naj razpišemo častno nagrado za povest, ki jo bo priobčil v prihodnjem letniku naš list. Darovalčeva želja je, da imej povest naslov „*Žvižku srca*“, a zajeta bodi iz domačega življenja. Godi se naj v času, ko pride sv. Miklavž ali o Božiču, torej pozimi, in imej tendenčno moralno: zbuditi v mladih srcih ljubezen do prirode in nje Stvarnika, spoštovanje do staršev in učiteljev na eni, na drugi strani pa zanetiti v mladini avstrijsko in slovansko rodoljubje. Snov sama ob sebi je stvar pisateljeva. — Tekmovalci naj pošljejo rokopise našemu uredništvu do 1. prosinca 1903, in sicer brez podpisanega imena. Ime bodi priloženo v posebnem, zaprtem zavitku. Povest ne bodi predolga; nje obseg bodi tolik, da jo bo priobčil »Zvonček« kvečjemu v treh številkah. Ocenjevalce določi naše uredništvo. Ko vabimo slovenske pisatelje, da se mnogobrojno udeležijo tekmovanja, izrekamo vrlému rodoljubu in prijatelju slovenske mladine, ki se tudi v tujini na tako plemenit način spominja svoje domovine, svojo najiskrenejšo zahvalo, izrekajoč obenem željo, da bi našel naš rojak mnogo posnemovalcev!

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke I., II. in letošnjega letnika.

»Zvonček« izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K, pol leta 2 K 50 h, četrta leta 1 K 25 h. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je Luka Jelenc, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: Eugelbert Gangl, učitelj v Ljubljani, Turjaški trg šte. 4., III. nad.

Last in založba »Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev«. — Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.